

## **Tvistighedsnævnet**

### **K E N D E L S E**

Afsagt af Tvistighedsnævnet den 20. november 2020 i sag 43.2020

A

v/Morten Lehmann, 3F Byggegruppen

mod

B

v/ V1

CVR-nummer xxxxxxxx

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget landsdommer Ida Skouvig (formand), advokat Tine Benedikte Skyum (DA) og advokat Lene Casadepax (FH). Endvidere har som særligt sagkyndige medlemmer deltaget jurist Randi Korff Bronée, udpeget af DI Dansk Byggeri, og uddannelseskonsulent Jens Kirkegaard, udpeget af 3F.

Denne sag drejer sig om betaling af løn og om godtgørelse for ophævelse af uddannelsesaftalen.

Klager, A, har ved sin faglige organisation, 3F Byggegruppen, ved klageskrift modtaget den 6. august 2020 indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med påstand om, at indklagede, B, skal betale 61.948,44 kr. til ham med procesrente fra forfaldsdato.

Påstanden er opgjort således:

- |                                          |               |
|------------------------------------------|---------------|
| • Løn                                    | 15.771,60 kr. |
| • Feriegodtgørelse heraf                 | 1.876,83 kr.  |
| • Pension                                | 4.300,01 kr.  |
| • Godtgørelse for mistet uddannelsesgode | 40.000,00 kr. |

B har påstået frifindelse mod betaling af 40.000 kr.

Sagen har været behandlet mundtligt på et møde i Tvistighedsnævnet den 11. november 2020. Revisor V1, der mødte i henhold til fuldmagt fra B, har i forbindelse med nævnsmødet anerkendt kravet på 40.000 kr. vedrørende mistet uddannelsesgode. B har ikke personligt givet møde.

### **Sagsfremstilling**

Den kollektive overenskomst inden for uddannelsesområdet er Murer- og murerarbejdsmandsoverenskomsten mellem Dansk Byggeri og 3F.

Virksomheden er ikke via medlemskab af en organisation omfattet af overenskomsten. Virksomheden har heller ikke i øvrigt tiltrådt overenskomsten.

Mellem A, født den 28. oktober 1999, og B, CVR nr. xxxxxxxx, blev der den 2. august 2019 indgået en uddannelsesaftale, hvorefter A skulle uddannes som murer med uddannelsesperiode fra den 30. juli 2019 til den 6. november 2020.

Den 27. november 2019 sendte X en blanket vedrørende ophævelse af uddannelsesaftalen til B. Blanketten var af skolen udfyldt med parternes navne og med angivelse af, at uddannelsesaftalen var ophævet den 29. november 2019. Endvidere var der sat kryds i rubrikken, hvorefter uddannelsesaftalen var ophævet ensidigt af virksomheden.

Den 4. december 2019 modtog B en indkaldelse til lokalt forligsmøde den 20. december 2019 fra X. Af indkaldelsen fremgår, at der på mødet ønskedes drøftet følgende:

”

1. Brud på kontrakt
2. Forkert lønsats – manglende løn.”

Af et referat fra mødet den 20. december 2019 fremgår følgende:

”B er ikke mødt til mødet.

Derfor bliver sagen ensidet fremstillet af N2 fra 3F På vegne af A. Udvalget betragter kontrakten som opsagt ensidigt af virksomheden.

3F forbeholder sig ret til at forlange procesrenter, indtil sagen er afgjort.”

B underskrev blanketten vedrørende ophævelse den 2. januar 2020. Om begrundelsen for ophævelsen var med håndskrift angivet ”Samarbejdsvanskeligheder”. Blanketten er ikke underskrevet af A. X modtog blanketten den 2. januar 2020, og samme dag blev A optaget i skolepraktik på X.

Den 30. december 2019 sendte 3F på vegne af A en betalingsanmodning. Da beløbet ikke blev betalt, blev sagen indbragt for Det Faglige Fællesudvalg for Murer-, Stenhugger- og Stukkaturfaget. Det faglige udvalg afgav den 21. januar 2020 erklæring om, at det ikke havde været muligt at opnå forlig. Sagen blev derefter indbragt for Tvistighedsnævnet.

Der er fremlagt lønsedler for ansættelsesperioden. Det fremgår heraf blandt andet, at der blev anvist løn til og med den 29. november 2019. Der er endvidere fremlagt beregningsark, hvoraf fremgår, at kravet på løn vedrører perioden fra den 12. december 2019 til den 2. januar 2020, bortset fra et beløb på 9,60 kr.

## Retsgrundlaget

Af erhvervsuddannelseslovens § 55 fremgår bl.a.:

”Uddannelsesaftalen skal angive den løn, praktikvirksomheden skal betale til elever under praktikophold samt under skoleophold, der er omfattet af aftalen.

Stk. 2. Lønnen skal mindst udgøre den løn, der er fastsat ved kollektiv overenskomst inden for uddannelsesområdet.”

Af erhvervsuddannelseslovens § 61 fremgår bl.a.:

”Misligholder en af parterne i uddannelsesaftalen væsentligt sine forpligtelser, kan den anden part hæve.

Stk. 2. Hvis en væsentlig forudsætning for aftaleindgåelsen viser sig at være urigtig eller senere brister, kan parten hæve aftalen.”

## Forklaringer

A har blandt andet forklaret, at han den 27. november 2019 havde været på en opgave i Y sammen med B. Da B satte ham af, sagde B til ham: ”Jeg kan godt forstå, hvis du ikke møder op i morgen.” Han kontaktede derfor sin fagforening og fik at vide, at han skulle møde op alligevel. Den følgende dag mødte han derfor op i virksomheden, selvom han havde det dårligt. Efter at han var færdig med en opgave sammen med svenden, sagde han til B, at han havde det dårligt. Han havde på det tidspunkt meget ondt i maven og kunne ikke fortsætte arbejdet. B troede ikke på, at han havde det dårligt, men sagde, at han kunne køre hjem, og at de måtte snakkes ved. Samme dag ringede B til ham og sagde, at han havde ophævet uddannelsesaftalen, og at skolen var informeret derom. Han mødte derefter ikke efterfølgende op på arbejdspladsen. Han kontaktede sammen dag sin fagforening, hvor han snakkede med en, der hedder N2. Han kontaktede også skolen. Skolen oplyste, at blanketten med ophævelsen ikke var modtaget på skolen, og at han derfor ikke kunne komme i skolepraktik. I forbindelse med, at B modtog indkaldelsen til forligsmødet, talte han med B, der sagde, at det var latterligt, at de ikke kunne løse det sammen. B mødte ikke op til forligsmødet. En repræsentant fra skolen ringede derfor til B, der sagde, at han havde glemt mødet. Han modtog den skriftlige ophævelse den 2. januar 2020.

Han ved ikke, hvorfor uddannelsesaftalen blev hævet. Han mødte til tiden hver dag, gjorde, hvad der blev sagt, og skabte sig ikke. B gav flere gange udtryk for, at han var for langsom, og B blev mere og mere aggressiv. Han talte ikke med B om at underskrive og sende ophævelsen til skolen.

Han fik ikke pension, selv om han fyldte 20 år den 28. oktober 2019. Han havde erhvervserfaring forud for sin ansættelse, men han havde ikke nævnt det i forbindelse med ansættelsessamtalen, idet han ikke blev spurgt om det. Han havde haft mindst 1 måneds ansættelse i C, hvor han havde arbejdet som opvasker. Han husker ikke, hvornår det var. Han har desuden haft mindst 3 måneders ansættelse hos et hjerneforskningsfirma, hvor han skulle hjælpe med testpersonerne. Han kan heller

ikke huske, hvornår det var. Han har ikke fremskaffet dokumentation for ansættelsesforholdene, idet han ikke er blevet bedt derom.

V1 har blandt andet forklaret, at han har anvist lønnen til A på baggrund af de oplysninger, som han har fået fra virksomheden. Lønnen er anvist på baggrund af de satser, som B har fået oplyst på erhvervsskolen. Hverken han eller B har noget særligt kendskab til overenskomsten. Da 3F gjorde opmærksom på, at der var anvendt forkerte satser, blev der med det samme rettet op på fejlen.

## **Procedure**

A har til støtte for lønkravet navnlig anført, han ikke kunne optages i skolepraktik, før B den 2. januar 2020 fremsendte den skriftlige ophævelse til skolen, idet han indtil dette tidspunkt ikke kunne antages uforskyldt at have mistet sin uddannelsesaftale, jf. erhvervsuddannelseslovens § 66 a, stk. 2. Han har derfor ikke modtaget skolepraktikydelse i perioden, og B må som følge deraf være forpligtet til at betale ham løn indtil dette tidspunkt.

Det kan på baggrund af forklaringen om tidligere erhvervserfaring lægges til grund, at han forud for, at han fyldte 20 år den 28. oktober 2020, havde haft mindst 6 måneders erhvervserfaring, når hans ansættelse i virksomheden medregnes, og at han derfor i overensstemmelse med den kollektive overenskomst inden for uddannelsesområdet havde krav på pension fra den 28. oktober 2019.

B har til støtte for sin påstand navnlig anført, at uddannelsesaftalen blev ophævet den 28. november 2019, idet A på det tidspunkt blev orienteret om ophævelsen. Han har derfor ikke krav på løn og feriegodtgørelse heraf efter dette tidspunkt. Det kan ikke komme virksomheden til skade, at erhvervsskolen, som også må have været bekendt med ophævelsen på dette tidspunkt, først registrerede ophævelsen den 2. januar 2020.

Der skal endvidere ske frifindelse for kravet på 9,60 kr. som skyldes, at der for den første lønperiode er stillet krav om en efterregulering vedrørende 74 timer, selv om perioden i overensstemmelse med lønsedlen kun vedrørte 66 timer.

A har ikke – selv om han er opfordret dertil – fremlagt dokumentation for tidligere erhvervserfaring, og hans forklaring herom udgør ikke i sig selv tilstrækkelig dokumentation. Det kan derfor ikke lægges til grund, at han havde krav på pension fra det tidspunkt, hvor han fyldte 20 år.

Det bestrides, at der skal betales renter af godtgørelseskravet, idet det skyldes fagforeningens manglende samarbejdsvilje, at sagen ikke har kunnet afsluttes tidligere.

## **Tvistighedsnævnets begrundelse og resultat**

B har taget bekræftende til genmæle over for kravet om betaling af en godtgørelse på 40.000 kr. i anledning af uberettiget ophævelse af uddannelsesaftalen. Da kravet først er anerkendt under mødet i Tvistighedsnævnet, kan det, som B har anført, ikke føre til, at A ikke har krav på forrentning af kravet. Kravet om rente tages derfor til følge som nedenfor bestemt, idet det bemærkes, at begyndelsestidspunktet for forrentningen ikke er bestridt.

Af de grunde, som B har anført, tages kravet om betaling af 9,60 kr. ikke til følge.

Det er ikke alene ved A's forklaring godtgjort, at han opfyldte betingelserne for at opnå pension fra det tidspunkt, hvor han fyldte 20 år. Kravet om pension tages derfor ikke til følge.

3 voterende udtaler:

A har forklaret, at B den 28. november 2019 pr. telefon meddelte ham, at uddannelsesaftalen var ophævet. Han mødte derfor ikke længere op på arbejde.

I overensstemmelse med almindelige aftaleretlige principper har ophævelsen, der er et påbud, retsvirkning fra det tidspunkt, hvor A bliver bekendt hermed. Ophævelsen havde således virkning fra den 28. november 2019, og ansættelsesforholdet ophørte dermed fra dette tidspunkt. A har derfor ikke krav på løn efter dette tidspunkt. Det kan ikke føre til et andet resultat, at den skriftlige ophævelse først blev udarbejdet den 2. januar 2020. Vi bemærker herved, at A er kompenseret for ulemperne ved den uberettigede ophævelse gennem godtgørelsen for mistet uddannelsesgode, der til dels er en compensation for mistet løn.

Vi stemmer derfor for at frifinde B for kravet om løn mv. på 15.762 kr. for perioden fra den 28. november 2019 til den 2. januar 2020.

2 voterende udtaler:

Under hensyn til, at A ikke kunne optages i skolepraktik før den 2. januar 2020, hvor erhvervsskolen modtog den skriftlige underretning om ophævelsen, finder vi, at B, der undlod at underskrive blanketten om ophævelse indtil den 2. januar 2020, særskilt har pådraget A mistet uddannelsesgode og løn frem til dette tidspunkt. Vi stemmer derfor for at tage lønkravet på 15.762 kr. til følge.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen frifindes B for kravet om betaling af 15.762 kr.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

### **T h i b e s t e m m e s:**

B skal inden 14 dage til A betale 40.000 kr. med procesrente fra forfaldstid.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

Sagen kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene. Såfremt sagen indbringes for domstolene, anmoder Tvistighedsnævnet om at blive orienteret.